

Staten. Men uden Byrde for Staten vilde de i Virkeligheden kun kunne foregaa, naar de sjællandske Jernbaneaktier staa saa fordelagtig, at Selskabet kan begynde paa nye Anlæg, uden at Kursen trykkes for meget. Den Dag, hvor Selskabet kun kan foretage nye Anlæg ved at udstede Aktier f. Ex. til en Pris af 90, koste de nye Anlæg langt, langt mere end nu, hvor det er muligt at udstede nye Aktier til 106, 108, 110 eller hvad Kursen nu maatte være. Dette er vistnok indlysende. Det er den praktiske Betragtning, som jeg vil bede ærede Medlemmer gjøre sig noget mere fortrolige med; først naar man har set det, vil man forstaa, at der virkelig for Tiden er den samme Interesse paa Selskabets og paa Statens Side.

Bojsen: Jeg er selvfølgelig ikke uvidende om, at Staten ikke kan forlange at indløse det sjællandske Jernbaneselskabs Aktier før den Frist, der er sat i Loven; men det forekommer mig ogsaa at være indlysende af sig selv, at Staten, hvis der skulde finde Afløsning Sted forinden, og hvis en saadan altsaa skulde ske ved frivillig Overenskomst, vilde kunne være tjent med at betale Aktierne, naar de f. Ex. stode i 97, med 100, medens man vilde være meget lidet tilbøjelig til at modtage dem til 113, naar Aktierne stode i 110.

Bille: Der vil albrig blive Tale om at give 113 for Aktierne. Staten indløser ved Nopfigelighedens Udløb Aktierne til deres paalydende Beløb, og det er altsaa fuldkommen ligegyldigt, i hvilken Kurs de komme til at staa.

Bojsen: Det ærede Medlem misforstaaer mig fremdeles. Her er ikke Tale om Indløsningen af Banerne ved Udløbet af Fristen, men om, hvor vidt vi i et givet Døgn kunde være tilbøjelige til at gaa ind paa et Opkjøb af de sjællandske Jernbaneaktier. Da vil der kun være Tale om, at det kan ske til en Pris af, jeg antager et Par Procents Advance.

Bille: Sæller ikke dette holder Stil. Aktierne vilde staa i den Kurs, de efter deres aarlige Udbytte ere værd. Har Jernbanen en stor Indtægt, staa de høit, og har den en ringe Indtægt, staa de lavt. Men det Aktiv, Staten vil faae ved at indløse den, er jo selve Jernbanen med dens mere eller mindre fordelagtige Drift. Altsaa er Staten i Grunden lige godt tjent med, om Aktierne staa i 110 eller 97, naar den skal kjøbe dem, thi Kursen er Udtrykket for Indtægten. Staten kan f. Ex. være bedre tjent med at give 113 for et Papir, der giver 6 pCt., end 97 for et Papir, der giver 4 pCt. Og saa i denne Henseende falde Interesserne sammen.

Bojsen: Forstjellen er den, at vi med en Kurs af 100 ramme Statens Rentegaranti, medens det andet Hensyn, der maa komme til at gjøre sig gjældende fra Statens Side, er, at vi, naar vi overtage Banerne, ikke vilde kunne gjøre Regning paa at faae en Indtægt af dem, der staaar i nogenformelst Sammenligning med, hvad der nu faaas, idet Fordringene da vilde blive langt stærkere med Hensyn til nye Baneanlæg. Derfor tror jeg ikke, der kan være Tale om Afløsning, som de nu staa, men vel, dersom de stode anderledes.

Berg: Jeg beder undskyld, om mit Navn her skulde bruges til at afbryde denne interessante Dialog, som vi have været Vidne til om disse Materier. Jeg vil blot sige et Par Ord om denne Sags Stilling, som den nu foreligger. Jeg vilde for mit Vedkommende ønske — jeg veed ikke, hvorvidt det er Tilfældet med flere — at det var 2den og ikke 3die Behandling af denne Sag, vi vare ved; thi det forekommer mig, at der er flere nye, udebatterede eller ialtsald mindre vel oplyste Spørgsmaal, som kunde trænge til at faae en nærmere Forklaring, inden vi gaa til den endelige Vedtagelse. Det endrede mig særdeles at se fremkomme ved 2den Behandling et nyt stort Forslag fra den ærede Indenrigsminister, og at dette Forslag blev vedtaget uden Omtale og Afstemning, og uden at man skjønede, at Spørgsmaalet, hvorom det dreiede sig, havde faaet en indgaaende Behandling i selve Udvalget. Derved dette Spørgsmaal have 15 eller 16 Medlemmer af Thinget stillet Forslaget under Nr. 9, som er anbefalet af det ærede Medlem for Stege (Bojsen), og hvortil den ærede Ordfører har sluttet sig. Det forekommer mig, at vi maatte kunne enes med Hensyn til dette Spørgsmaal, og der er en Antydning af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), som forekommer mig ikke at staa egentlig imod den Anskuelse, som er hævdet fra Forslagsstillerens Ordførers Side, nemlig at Spørgsmaalet var bedst tjent med at faae en grundigere Underfølgelse, end det nu har faaet, men hvorledes kan Spørgsmaalet faae det, hvis vi sende Loven fra os med en Paragraf saaledes — jeg siger ikke smuglet ind — men kommen ind i den som af mig nævnt; saa synes mig næsten, at Underfølgelse af det Spørgsmaal for Fremtiden vil være borte; saa ligger det klart for, hvorledes den ærede Minister vil udføre det efter den Opfattelse, han har af denne Sag. Dersom vi derimod udstemme Paragrafen, som det er foreslaaet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, maatte der deri aabenbart ligge en Opfordring til den ærede Indenrigsminister om at gjøre dette Spørgsmaal til Gjenstand for et særligt lille Lovforslag, og det forekommer mig, at, da det omhandler 1 Million Kroner, kan det gjerne være en saadan fornøyt